

Det, jeg netop har nævnt, er alt sammen noget, vi fra dansk side har en oplagt interesse i. Den europæiske solidaritet beskytter det enkelte medlemsland mod pres udefra. EU giver især de små lande en enestående mulighed for at fremme deres udenrigspolitiske synspunkter på den globale scene. Danmark får en langt større gennemslagskraft internationalt, end vores størrelse på 5 millioner indbyggere ellers ville have berettiget os til.

Med udkastet til reformtraktat har EU fået et godt udgangspunkt for at blive i stand til at gribe fremtidens muligheder og håndtere fremtidens udfordringer. Tilbage står så at få reformtraktaten vedtaget, så vi kan komme i gang med arbejdet. Det kræver naturligvis politisk vilje, og denne synes at være til stede i alle de europæiske hovedstæder. Derfor regner jeg med et resultat i næste uge, først på udenrigsministermødet og senere på topmødet i Portugal. Den politiske vilje er tydeligvis også til stede her i København, og jeg glæder mig over, at et bredt flertal i Folketinget er indstillet på at støtte reformtraktaten.

Kl. 10:43

Forhandling

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Så er forespørgslen begrundet og besvaret, og så kan vi gå til forhandling. Den første, der får ordet, er ordføreren for forespørgerne, fru Charlotte Antonsen.

Kl. 10:43

(Ordfører for forespørgerne)

Charlotte Antonsen (V):

Efter 5 års forhandlinger om en ny EU-traktat kan vi nu omsider skimte lyset for enden af tunnelen. Det er vi glade for i Venstre, men vi jubler ikke, før traktaten er vedtaget. Polakkerne, der har deres parlamentsvalg nogle få dage efter topmødet, slår sig gevaldigt i tøjet. Polen kan ikke umiddelbart tilslutte sig, hvad der ligger på bordet. I EU er der ikke nogen vej uden om, at alle lande skal være enige, før en ny traktat kan vedtages.

Det ligger fast, at den nye reformtraktat ikke er så vidtgående som forfatningstraktaten. Der er intet flag, der er ingen hymne, der er ingen EU-dag, og endelig er der intet EU-motto. De forfatningslignende bestemmelser er altså fjernet og endnu vigtigere: Der lægges simpelt hen ikke længere op til en forfatningsagtig konstruk-

tion med en egentlig enhedstraktat i en ny og strømnet udgave.

Den nye reformtraktat ligner det, vi allerede kender: et knopskudt EU, der mere har vægten lagt på indhold og mindre på form. EU-traktaten har simpelt hen ikke en så ny og strømnet facon, som det oprindeligt var tænkt.

Til de mennesker, der er bekymret for, at EU skal trænge sig ind på dansk politik og blande sig i hvad som helst, kan det siges meget klart: Der er ingen risiko for, at EU breder sig til de politiske områder, som bedst kan klares af landene selv. Det bliver nu endegyldigt slået fast i selve traktatteksten, at EU kun kan handle inden for rammerne af, hvad de præcis har fået tildelt af kompetence fra medlemslandene.

Vi er nødt til at forholde os til virkeligheden. På få år er EU udvidet fra 15 til 27 medlemslande. Traktaten eller EU's spilleregler skal tilpasses virkeligheden. Derfor skal EU-bestemmelser om beslutningsprocessen tilpasses situationen med næsten dobbelt så mange medlemslande. Beslutningsprocessen skal ganske enkelt være mere effektiv. For hvad er attraktionen i et samarbejde, der ikke kan producere konkrete resultater på en rimelig tid? Folkeligt er det i hvert fald vigtigt, at vi, i takt med at de politiske opgaver melder sig, også løbende kan levere de politiske beslutninger, der skal til for at løse problemerne.

Konkret lægges der i traktaten op til flere flertalsafstemninger, samt at det bliver lettere at samle et mindretal. I den nuværende traktat skal 65 pct. sige ja, før noget kan vedtages i Ministerrådet, fremover bliver det kun 55 pct. Der er selvfølgelig stadig tale om et dobbelt flertal, hvor befolkningerne også bliver talt med.

Især på det retlige område lægges der op til, at beslutningsprocessen skal være mere effektiv. Terror og international kriminalitet optager europæerne, og derfor skal EU være langt bedre til at tage sig af de problemer.

EU's beslutningsproces har været langsommelig de senere år. Det er ærgerligt, for når EU træffer de helt konkrete beslutninger, er de ofte baseret på meget brede politiske flertal. I praksis ender alle 27 lande ofte med at blive enige om de politiske beslutninger, ligesom det i vort eget Europaudvalg her i Danmark meget ofte er enten alle eller næsten alle de politiske partier, der tilslutter sig regeringens forhandlingsmandat, selv nejpartierne.

Danskerne er altså godt tilfredse med EU's faktiske politik. Vi er nr. 3 i målingerne af, hvem